

jeg og andre Landboere, som bo herinde, at naar vi skrive et Brev hjem og lægge det i Postkassen, ligger det ikke ret længe, før det kommer paa Posthuset, og da Postvæsenet er meget akkurat, varer denne Del af Besørgelsen som Regel ikke ret længe. Men lægger jeg nu f. Eks. et Brev til min Hjemegn en lille halv Mil udenfor Nykøbing i en Postkasse Fredag Formiddag Kl. 9, kan det først være i min Hjemstavn, saafremt der ingen som helst Forsinkelse sker, Mandag Formiddag Kl. 9 $\frac{1}{2}$, altsaa godt og vel 3 Døgn efter, at det er lagt i Postkassen. Og saa har jeg endda den Fordel at bo forrest i Omberingskredsen. Boede jeg derimod sidst i den, kunde jeg først faa Brevet Mandag Eftermiddag Kl. ca. 3. Naar det gaar saadan med mig, der bor saa tæt op mod Nykøbing, ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at de Folk, der bo over 2 $\frac{1}{2}$ Mil borte, sætte overordentlig stor Pris paa at beholde Telegrafstationen for derigenem at have en solid, sikker og hurtig Forbindelse med Omverdenen.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes han vil stille sig overfor den Postmester, som har haft denne Telegrafstation at bestyre i al den Tid, han har haft Postmesterembedet, 14—16 Aar, og som blev kaldet til Embedet med denne Indtægt. Naar nu, som jeg tænker mig, Postmesteren kommer med en Ansøgning om at beholde sine Indtægter ubeskaarne, vil Ministeren saa være lige saa ubønhørlig overfor ham, som Trafikministeren var overfor Beboerne deroppe, eller vil han være mere imødekommende og gaa i den tidligere Landbrugsminister Poul Christensens Fodspor? Jeg tænker her paa dennes Opræden overfor to statsansatte Embedsmænd og en kommunal Embedsmand. Der kom jo i sin Tid, den 1. Maj 1910, nye Østersforpagtere i Limfjorden, og da de optage Østers paa en anden Maade end de tidligere, nemlig ved Skrabning, medens man tidligere optog dem ved Dykkere, fandt Ministeriet, at der var Anledning til at forandre Kontrollen, og derved bleve de af mig nævnte Embedsmænd ledige. I den Anledning skrev Landbrugsministeren den 26. Februar 1910 til Finansudvalget, at disse Mænd havde haft denne Indtægt i nogle Aar og havde gjort

Regning paa at beholde den, og derfor fandt han det rimeligt, at de i det mindste beholdt Halvdelen — de statsansatte havde hver haft 800 Kr., den kommunalt ansatte 500 Kr. —; de skulde helst ikke lide noget Tab, men naar de fik Halvdelen, mente han, at de ved at anvende deres Tid paa anden Maade selv kunde tjene Resten. Vi maa her have in mente, at vi kort forinden havde faaet de sidst vedtagne Etatslønningslove, hvorved disse Mænd havde faaet deres rigelige Lønnings-tillæg. Der er endvidere at bemærke, at de havde ikke faaet denne Indtægt af henholdsvis 800 og 500 Kr. sammen med Overtagelsen af deres Bestilling, men senere, og jeg tror at turde sige, at Vederlaget var meget rigeligt. Jeg gaar nu ud fra, at de forskellige Ministerier behandle deres underordnede og Funktionærer paa samme Maade, og derfor vilde jeg gerne vide, hvorledes Indenrigsministeren vil stille sig, naar nu, som jeg forudsætter, Postmesteren i Karby kommer med en høflig Henvendelse om at beholde de Indtægter, han har haft i de 14—16 Aar, han har haft Embedet, og som han, for at bruge Landbrugsminister Poul Christensens Ord, har gjort sikker Regning paa at beholde, saa længe han havde Embedet.

Jeg vil gerne henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer). Det ærede Medlem udtalte, Sp. 629, at han havde erfaret, at Landbrugets Mænd ikke have sat sure Miner op, men have været tilfredse med, at der paa Landbrugsministeriets Budget bliver betydelige Besparelser. Ja, det ærede Medlem tilføjer, at han tror, at i Forhold til adskillige andre Budgetter var der paa dette rigelige Besparelser, men alligevel havde han, som sagt, ikke mærket andet, end at Landbrugets Mænd vare tilfredse dermed. Men det ærede Medlem havde hørt Udtalelser gaaende ud paa, at spares der saa meget paa Landbrugsministeriets Budget, burde der ogsaa spares paa andre Budgetter. Dette fandt den højtærede Formand for Kommissionen noget besynderligt. Jeg vil dog spørge det ærede Medlem fra Højrup: Naar det nu er saaledes som her, at en Landkommune i næsten en Menneskealder har haft en stor Fordel af at have en Telegrafstation, og denne kun har kostet